

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobkyně obce Sadov**, se sídlem Sadov 34, zastoupené JUDr. Dominikem Křížem, Ph.D., advokátem advokátní kanceláře JUDr. Josef Kollár a partneři, se sídlem Sokolov, Obce Ležáky 972/1, proti **žalovanému Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 7.1.2016, č.j. 437/16/5000-10470-702394 a č.j. 438/16/5000-10470-702394,

t a k t o:

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadená rozhodnutí

Žalobkyně se žalobou ze dne 3.3.2016, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 4.3.2016, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7.1.2016, č.j. 437/16/5000-10470-702394 a č.j. 438/16/5000-10470-702394 a zrušení předcházejících rozhodnutí Finančního úřadu pro Karlovarský kraj.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 7.1.2016, č.j. 437/16/5000-10470-702394 (dále jen „*první napadené rozhodnutí*“), bylo zamítnuto žalobkynino odvolání proti rozhodnutí - platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně - vydanému Finančním úřadem

pro Karlovarský kraj dne 28.11.2014 pod č.j. 922689/14/2400-31471-404815 (dále jen „*první platební výměr*“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvním platebním výměrem byl žalobkyni vyměřen odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 481.919 Kč.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 7.1.2016, č.j. 438/16/5000-10470-702394 (dále jen „*druhé napadené rozhodnutí*“), bylo zamítnuto žalobkynino odvolání proti rozhodnutí - platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně - vydanému Finančním úřadem pro Karlovarský kraj dne 28.11.2014 pod č.j. 922774/14/2400-31471-404815 (dále jen „*druhý platební výměr*“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Druhým platebním výměrem byl žalobkyni vyměřen odvod do Státního fondu životního prostředí za porušení rozpočtové kázně ve výši 28.349 Kč.

II. Žaloba

Žalobkyně uvedla, že požádala o poskytnutí podpory prostřednictvím žádosti s vymezeným cílem projektu jako „*Omezení vzniku biologických odpadů pomocí kompostérů a zavedení systému odděleného sběru biologicky rozložitelného komunálního odpadu na území obce*“ (v textu žaloby dále jen „*Akce Sadov*“). V žádosti bylo dále uvedeno, že žalobkyně pořídí 240 ks domácích kompostérů o objemu 900 l, z toho 230 jich bude zapůjčeno občanům obce, a to na základě smlouvy o výpůjčce, uzavřené vždy s každou jednotlivou domácností obce zvlášť, a 10 ks bude umístěno na oplocené obecní pozemky. Žádost byla Státním fondem životního prostředí (v textu žaloby dále jen „*SFŽP*“ či „*Rídící orgán*“) akceptována a dne 2.5.2013 byl vydán Registrační list Akce Sadov, kterým byly stanoveny podmínky pro vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dne 10.9.2013 byla mezi žalobkyní a SFŽP uzavřena Smlouva o poskytnutí podpory ze SFŽP v rámci Operačního programu Životního prostředí č. 12136364 o poskytnutí podpory ve výši 31.752 Kč (dále jen „*Smlouva Sadov*“), tj. 5 % z celkových způsobilých výdajů, které činily 635.040 Kč. Dne 12.9.2013 bylo následně vydáno Rozhodnutí o poskytnutí dotace č.j. 115D242001302/2 (dále jen „*Rozhodnutí Sadov*“), kterým byla obci Sadov poskytnuta dotace ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie, a to prostředky z Fondu soudržnosti v celkové výši 539.784 Kč. SFŽP kontrolou na místě dne 9.10.2013 konstatoval, že projekt odpovídá Rozhodnutí Sadov a že v projektu nebyly shledány nedostatky. Dne 27.11.2014 byla Finančním úřadem pro Karlovarský kraj (dále jen „*správce daně*“) vydána Zpráva o daňové kontrole na základě kontroly prováděné správcem daně v období 2013 a 2014, jejíž rozsah byl omezen na prověření průběžného plnění Rozhodnutí Sadov a Smlouvy Sadov ze strany žalobkyně. Při místním šetření provedeném dne 21.7.2014 úřední osoba správce daně konstatovala, že k tomuto datu bylo zapůjčeno 176 ks kompostérů občanům a na obecních oplocených pozemcích nebyl umístěn ani jeden. Kontrolou smluv uzavřených ke stanovenému dni ukončení realizace Akce Sadov, tj. 18.9.2013, bylo zjištěno, že k tomuto datu byly zapůjčeny pouze tři kompostéry. Akce Sadov tak nebyla dle správce daně realizována v souladu s žádostí a Rozhodnutím Sadov a zároveň nebyl splněn účel dotace. V rámci této kontroly byla konstatována následující porušení podmínek:

- v odd. A písm. a) Rozhodnutí Sadov v článku III bod 5. písm. a) Smlouvy Sadov, když ke dni ukončení realizace Akce Sadov zapůjčila obec Sadov k

provozování 3 ks kompostérů namísto 240 ks kompostérů uvedených v žádosti o dotaci a tím Akci Sadov nerealizovala v souladu se žádostí a nesplnila určený účel.

- v odd. A písm. b) Rozhodnutí Sadov v článku III bod 5. písm. b) Smlouvy Sadov, když Akci Sadov obec Sadov neprovedla dle dokumentace uvedené v technické a finanční příloze Rozhodnutí Sadov, tzn. ke dni 18.9.2013 nezapůjčila k užívání stanovený počet kompostérů.
- v odd. A písm. c) Rozhodnutí Sadov v článku III bod 5. písm. c) a d) Smlouvy Sadov, když rozmístěním 3 ks kompostérů ke stanovenému dni ukončení realizace Akce Sadov, tj. ke dni 18.9.2013, obec Sadov nesplnila projektovanou kapacitu odděleného sběru odpadů stanovenou Rozhodnutím Sadov a Smlouvou Sadov na 69,000 t/rok.
- v odd. A. písm. e) Rozhodnutí Sadov, když ke stanovenému dni ukončení realizace Akce Sadov (tj. 18.9.2013), zapůjčila obec Sadov k užívání 3 ks kompostérů namísto 240 ks kompostérů určených projektovou dokumentací a nedodržela stanovený termín pro ukončení realizace Akce Sadov.

Vzhledem ke kontrolním zjištěním byly žalobkyni vyměřeny v souladu s § 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), prvním a druhým platebním výměrem shora uvedené odvody za porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně podala proti platebním výměrům odvolání, které bylo správci daně doručeno dne 29.12.2014. Žalovaný o odvolání rozhodl prvním a druhým napadeným rozhodnutím, přičemž v postupu správce daně neshledal nezákonnost či nesprávnost, která by vedla ke zrušení platebních výměrů.

Žalobkyně dále uvedla, že v řešené situaci je zásadní posouzení interpretace dotačních podmínek, která je však v tomto případě zjevně nejednoznačná, tedy jinými slovy fakticky zůstává jako stěžejní skutečnost, kdy se žalobkyně dle správce daně dopustila porušení rozpočtové kázně, když však o vyplacení dotace požádala žalobkyně na základě stanoviska Řídicího orgánu (bylo tedy naplněno legitimní očekávání). Princip naplnění legitimního (oprávněného) očekávání je vyjádřením obecnějšího požadavku právní jistoty. Znamená, že fyzická nebo právnická osoba, která na základě předchozí zkušenosti oprávněně dospěje k závěru, že jí svědčí určité subjektivní právo nebo že bude platit určité právo objektivní, má právo na to, aby její očekávání bylo naplněno, tzn. že není přípustné „*měnit pravidla během hry*“. Skutečnost, že Řídicí orgán interpretoval dotační podmínky stejným způsobem jako žalobkyně, vyplývá i ze závěrů kontroly jím provedené, v rámci níž konstatoval, že kontrolovaný předmět podpory je v souladu se Smlouvou Sadov i předloženými fakturami. Co se týče interpretace dotačních podmínek, lze se opírat o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28.2.2014, sp.zn. 5 Afs 90/2012, v němž soud uvádí, že „*poskytovatel je povinen vymezit dotační podmínky jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu při případném zpětném vymáhání poskytnuté dotace, či uplatnění sankčního odvodu, resp. stav, kdy příjemce bude mít jistotu ohledně obsahu dotačních podmínek. Případné*

nejasnosti ve stanovených podmínkách či důvodech uplatnění sankčního odvodu nemohou být kladený k tíži příjemce finanční podpory.“. Své závěry odvodil mimo jiné ze svého rozsudku ze dne 11.11.2010, č.j. 1 Afs 77/2010-81, ve kterém uvedl, že „vlastností veřejnoprávní smlouvy, která je uzavírána mezi správním orgánem vykonávajícím veřejnou správu na jedné straně a soukromou osobou na straně druhé, jíž jsou však zakládány povinnosti v oblasti veřejného práva (s možností dispozice s finančními prostředky z veřejného rozpočtu), musí být prioritně její jednoznačnost. Je nepřijatelné, aby spory či nejasnosti formulací veřejnoprávní smlouvy ve svých důsledcích ztížily pozici „slabší“ strany“. Rovněž pak je zřejmé, že žalobkyně se rozhodla podat žádost o proplacení dotace teprve poté, co bylo Řídicím orgánem konstatováno, že kontrolovaný předmět je v souladu se Smlouvou Sadov i přiloženými fakturami. Zároveň je nezbytné zdůraznit, že žalobkyně by velice pečlivě zvažovala podání žádosti o proplacení dotace, pokud by Řídicí orgán měl jakékoliv pochybnosti o správnosti postupu žalobkyně, neboť riziko porušení rozpočtové kázně by žalobkyně v takovém případě považovala za velice vysoké. V této souvislosti, právě z důvodu odlišného stanoviska správce daně a navržené sankce, lze poukázat analogicky též na nálezy Ústavního soudu ze dne 3.12.2007, sp.zn. I. ÚS 544/06 a nálezy Ústavního soudu ze dne 10.7.2008, sp.zn. II. ÚS 2742/07, dle kterých „z ústavněprávních hledisek je stěžejí akceptovatelné, pokud státní orgán při výkonu veřejné moci autoritativně přezkoumá a osvědčí určité skutečnosti, čímž vyvolá v jednotlivci dobrou víru ve správnost těchto skutečností a v samotný akt státu, aby následně jednotlivce sankcionoval za to, že tyto skutečnosti mocensky aprobované státem v předchozím aktu jsou nesprávné“, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.8.2012, č.j. 1 Afs 15/2012- 38, z něhož vyplývá, že „za dodržení podmínek, které se váží k udělení dotace, odpovídá příjemce dotace. Předpokladem vzniku práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu.“. A konečně pak rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.8.2012, č.j. 1 Afs 15/2012-38, dle kterého „za dodržení podmínek, které se vážou k udělení dotaci [tj. peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. a) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech], odpovídá příjemce dotace. Skutečnost, že jej poskytovatel peněžních prostředků neupozornil na nesrovnalosti při provádění projektu, na nějž je dotace poskytována, ač v době rozhodování o poskytnutí dotace o nich nemohl nevědět, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Předpokladem vzniku práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu.“.

Dle žalobkyně tak lze shrnout, že dodavatel dodal žalobkyni 240 ks domácích kompostérů, a to ke dni 9.9.2013, tedy přede dnem 18.9.2013, stanoveným termínem ukončení (realizace) akce Sadov v Rozhodnutí Sadov a Smlouvě Sadov. Již tedy ke dni 9.9.2013 byla realizována Akce Sadov v souladu s Rozhodnutím Sadov a Smlouvou Sadov. Na základě kontrolního protokolu pro kontrolu na místě ze dne 9.10.2013 bylo vydáno jasné stanovisko, a sice že kontrola byla provedena bez zjevných závad a bez jakýchkoliv připomínek. Po tomto termínu docházelo k postupnému rozdávání kompostérů do jednotlivých domácností obce, a to na základě smlouvy o výpůjčce, uzavírané s každou domácností zvlášť. Tomuto předcházela dlouhotrvající přesvědčovací proces o nutnosti a vhodnosti separace

bioodpadu a motivace pro domácí kompostování. Je třeba rovněž uvést, že občané obce nemají povinnost uzavřít smlouvu o výpůjčce kompostérů s obcí, ale záleží na jejich vlastní vůli, zda ji uzavřou. Obec, na straně druhé, nemůže uzavřít tuto smlouvu bez vůle druhé strany a současně musí naložit s dodanými kompostéry jako řádný hospodář, přičemž k uzavření jednotlivých smluv je třeba brát ohled rovněž na rozhodovací proces orgánů obce s uzavíráním jednotlivých smluv. Ke dni uložení realizace Akce Sadov, tedy k 18.9.2013, vypůjčila žalobkyně k provozování 3 kompostéry. Při místním šetření provedeném dne 21.7.2014 úřední osoba správce daně zjistila, že k tomuto datu bylo zapůjčeno již 176 ks kompostérů, což evidentně dokazuje, že docházelo k postupnému rozdávání kompostérů a tedy i postupnému omezování vzniku biologického odpadu v komunálním odpadu, což bylo původním účelem Akce Sadov. Na základě těchto skutečností tak žalobkyně konstatuje, že naplnění účelu poskytnutí dotace nelze posuzovat ke dni dodání, tedy ukončení realizace Akce Sadov, nýbrž je třeba tento účel posoudit v době udržitelnosti, tedy v období následujících pěti let od termínu dodání, a udržet výstupy Akce Sadov stanovené Rozhodnutím Sadov a Smlouvou Sadov. Tedy termín „realizace“ tak nemůže být za žádných okolností zaměněn s „dobou rozdání“. V důsledku tohoto nelze rozumně předpokládat stav, že v den dodání bude rozdáno všech 240 ks kompostérů všem domácnostem v obci. Nadto na základě jednotného metodického výkladu příslušných ustanovení Rozhodnutí o poskytnutí dotace operačního programu Životního prostředí pod č.j. 1343/330/15 je možné konstatovat, že samotný termín realizace akce uvedený explicitně v rozhodnutí o poskytnutí dotace není pro dosažení účelu stěžejní a poskytovatel dotace u projektů má sledovat především termíny související s finálním naplněním účelu. Celkově pak lze shrnout, že případné nejasnosti ve stanovených podmínkách či důvodech uplatnění sankčního odvodu nemohou být kladeny k tíži příjemce finální podpory, tedy je vyžadována jednoznačnost i ve smyslu legitimního očekávání, přičemž je nepřijatelné, aby spory či nejasnosti formulací veřejnoprávní smlouvy ve svých důsledcích ztížily pozici evidentně „slabší“ strany. Žalobkyně tak má za to, že splnila podmínky, které jí byly kladeny, a rozhodnutí správních úřadů jsou tak nezákonná.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a poté uvedl, že se v napadeném rozhodnutí podrobně vyjádřil ke všem odvolacím námitkám žalobkyně, a proto stran podrobného vylíčení skutkového i právního stavu v plné míře odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah předkládaného spisového materiálu s tím, že předmětné písemnosti zahrnují všechny relevantní podklady, z nichž žalovaný vycházel při vydání napadeného rozhodnutí. Dále žalovaný uvedl, že s ohledem na tuto skutečnost se ve vyjádření k žalobě omezil pouze na stručné shrnutí podstatných okolností, které jej vedly k vydání žalobou napadeného rozhodnutí:

Žalobkyně vyjádřila v žalobě svůj právní názor spočívající v konstatování, že napadené rozhodnutí je nezákonné. S tímto náhledem se žalovaný neztotožňuje, a proto podává následující stanovisko, ve kterém reaguje na tvrzení uplatněná v žalobě. Dle žalobkyně

„v řešené situaci je zásadní posouzení interpretace dotačních podmínek, která je však v tomto případě zjevně nejednoznačná, tedy jinými slovy fakticky zůstává stěžejní skutečnost, kdy se žalobkyně dopustila porušení rozpočtové kázně“. Žalobkyně se dále odvolává na princip legitimního očekávání a na skutečnost, že Státní fond životního prostředí interpretoval dotační podmínky stejným způsobem jako žalobkyně (což vyplývá ze závěru kontroly jím provedené), a uvádí, že „případné nejasnosti ve stanovených podmínkách či důvodech uplatnění sankčního odvodu nemohou být kladeny k tíži příjemce finanční podpory“. Žalobkyni byla na základě Smlouvy Sadov v rámci Operačního programu Životní prostředí poskytnuta podpora ze Státního fondu životního prostředí České republiky ve výši 31 752 Kč na akci „Sadov – biologicky rozložitelný odpad“. Dále byla Ministerstvem životního prostředí na základě Rozhodnutí Sadov na tutéž akci poskytnuta dotace z Národního fondu ve výši 539 784 Kč. Jak bylo výše uvedeno a ve zprávě o daňové kontrole je detailně popsáno, žalobkyně nedodržela konkretizovaná ujednání Rozhodnutí Sadov a Smlouvy Sadov, tj. k 18.9.2013 nezapůjčila stanovený počet kompostérů, k 18.9.2013 nesplnila projektovanou kapacitu odděleného sběru odpadu (69,000 t/rok) a zapůjčila k užívání 3 kompostéry namísto 240 určených projektovou dokumentací a nedodržela stanovený termín pro ukončení realizace akce. Na základě výše uvedeného nemůže žalovaný přisvědčit argumentaci žalobkyně stran nedodržení zásady legitimního očekávání. V právním státu je důvodné očekávat od veřejné moci, že bude postupovat jen na základě zákona a zákonným způsobem, nebude jednat svévolně, nýbrž stabilně, předvídatelně a s vědomím, že naplňuje důvěru jednotlivců ve stát a jeho instituce, hodnověrně a spolehlivě. Zásada legitimního očekávání žalobkyně nemá v žádném případě absolutní hodnotu a je např. omezena jinými zásadami, jež je v rámci daňového řízení správní orgán povinen respektovat, zejména zásadou legitimacy [§ 5 odst. 2 zákona č. 280/2009, daňový řád (dále jen „daňový řád“)] či zásadou účelnosti a souladu zvoleného řešení s veřejným zájmem (§ 1 odst. 2 daňového řádu). Jedním ze závažných důvodů, na základě nichž může správní orgán prolomit legitimní očekávání účastníků řízení, by mohl být např. rozpor rozhodování správního orgánu s právními předpisy. V posuzovaném případě by to pak mohl být postup správce daně a odvolacího orgánu, který by neměl oporu v zákonném ustanovení, což ovšem není případné pro zde posuzovaný stav. Zásady legitimního očekávání se nemůže dovolávat příjemce dotace, který se při nakládání s veřejnými prostředky dopustí zjevného porušení podmínek rozhodnutí a smlouvy o poskytnutí dotace. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s právními předpisy. Tyto závěry vyplývají např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.8.2012, č.j. 1 Afs 15/2012-45, ze dne 27.9.2012, č.j. 1 Afs 61/2012-41 a ze dne 19.9.2012, č.j. 1 Afs 59/2012-42. Jelikož žalobkyně porušila podmínky stanovené v Rozhodnutí Sadov a ve Smlouvě Sadov, nepřísluší jí možnost dovolávat se zásady legitimního očekávání. Je nutné zdůraznit, že za dodržení rozhodnutí a smlouvy, které se vztahují k poskytnuté dotaci, odpovídá žalobkyně, která uvedené podepsala a zavázala se tak k jejich plnění. Nepřípadným je zde odkaz na vyjádření Státního fondu životního prostředí (dle kontroly provedené dne 9.10.2013). V uvedeném je pouze potvrzeno, že ke dni 9.9.2013 byla provedena dodávka kompostérů, nicméně skutečné naplnění účelu dotace, tedy „zavedení systému odděleného sběru bioodpadu v obci Sadov“, v předkládaném dokumentu konstatováno není. Dle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel je neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních

finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty. Neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem je považováno za porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel. Žalovaný podotýká, že rozpočtová pravidla nepřipouští žádnou správní úvahu a stanovují přesná pravidla, jak postupovat při porušení rozpočtové kázně. Žalovaný tedy jednal pouze dle toho, co mu zákon stanoví, a nelze přisvědčit, že by se z jeho strany jednalo o právní formalismus, ačkoli se tak s ohledem na materiální naplnění účelu dotace může zdát. Žalobkyní byla jednoznačně naplněna skutková podstata neoprávněného použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, když konkretizaci pochybení obsahuje zpráva o daňové kontrole č.j. 823301/14/2400-31471-404815.

IV.

Posouzení věci soudem

Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaný souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

V odůvodnění napadených rozhodnutí žalovaný uvedl, že „*Technická a finanční příloha stanovila, že „Účelem podpory je zavedení systému odděleného sběru bioodpadů v obci Sadov“. Tzn., že k naplnění účelu bylo potřeba jednak nakoupit stanovený počet kompostérů a dle tyto kompostéry přidělit uživatelům (domácnostem) s tím, že budou oddělovat materiál vhodný ke kompostování. Odvolatel sice ke dni realizace (18.9.2013) nakoupil požadovaný počet kompostérů (240 ks), ale k uvedenému datu zapůjčil k naplnění účelu pouze 3 ks kompostérů. Nelze tedy přisvědčit odvolateli, že ke dni 9.9.2013 realizoval akci v souladu s Rozhodnutím Sadov a Smlouvou Sadov, neboť pouhým nákupem kompostérů nelze naplnit účel, který spočívá v „zavedení systému odděleného sběru bioodpadů v obci Sadov“. Součástí zavedeného systému musí být i přidělení kompostérů a to takovým způsobem, aby bylo možné jejich využití, tedy přidělení do domácností a umístění na veřejné prostory. Námitku, že akce byla realizována ke dni 9.9.2013 nelze přijmout, neboť účelem dotace bylo „zavedení systému odděleného sběru bioodpadů v obci Sadov“, který bez přidělení zakoupených kompostérů nelze naplnit“. Žalovaný dále uvedl, že „není v rozporu s odvolatelem, že po zakoupení kompostérů docházelo k postupnému přidělování kompostérů, že bylo potřeba uzavírat smlouvy o zápůjčce s každou domácností, že bylo potřeba domácnosti o výhodnosti systému přesvědčovat, neboť bez jejich souhlasu nebylo možné smlouvu o výpůjčce kompostérů uzavřít, že k 18. 9. 2013 byly zapůjčeny 3 ks kompostérů a ke*

dni 21. 7. 2014 již 176 ks. K tomu je třeba uvést, že tyto činnosti měly předcházet již podání žádosti o dotaci. Příprava projektu, který chce potenciální příjemce dotace financovat z veřejných prostředků, vždy předchází jeho realizaci. Pokud odvolatel přípravu projektu (zde „reklamní kampaň“, jednání s občany obce, přesvědčování, uzavírání smluv,...) zanedbal, nemůže se tím zbavit odpovědnosti za splnění podmínek poskytnutých veřejných prostředků, k jejichž dodržování se zavázal“. Žalovaný dále uvedl, že „účelem dotace bylo „zavedení systému odděleného sběru bioodpadů v obci Sadov“, tj. pořízení kompostérů, jejich přidělení a využívání. Bez převzetí kompostérů občany nebylo možné tento účel naplnit. Cílem dotace bylo zajistit kapacitu systému separace a svozu odpadů ve výši 69 t/rok a tuto kapacitu udržet po dobu 5 let, což nelze směřovat s účelem dotace, neboť teprve po naplnění účelu dotace („zavedení systému odděleného sběru bioodpadů“), tj. přidělením zakoupených kompostérů a jejich využíváním, lze zjistit, zda byl plněn požadovaný cíl (jeden z monitorovacích ukazatelů), tj. zajistit kapacitu systému separace a svozu odpadů ve výši 69 t/rok v období udržitelnosti, tedy po dobu 5 let“.

Soud se se závěry, ke kterým dospěl žalovaný, zcela ztotožňuje.

V rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 12.9.2013 bylo pod kódem řádku 2018 uvedeno „realizace akce (projektu) stanovená poskytovatelem“ ukončení termínu akce 18.9.2013. Pod kódem řádku 1 „Kapacita systému separace a svozu odpadů“ bylo uvedeno: „měrná jednotka t/rok, hodnota 69,000, závaznost min“.

V základních podmínkách poskytnutí dotace bylo A Základní podmínky poskytnutí dotace bodě c) bylo krom jiného uvedeno, že „Akce bude realizována v předpokládaném rozsahu, tj. vybudování systému odděleného sběru v obci Sadov o celkové projektované kapacitě 69,000 t/rok (tj. navýšení kapacity o 69,000 t/rok) včetně následného provozu. Příjemce podpory zajistí udržitelnost projektu po celou dobu provozování, a to i v případě, že by cash-flow projektu nezaručovalo jeho udržitelnost. Případný rozdíl bude kryt z jiných zdrojů příjemce podpory. Účel, pro který je poskytována dotace podle tohoto rozhodnutí, bude řádně plněn po dobu 5 let od ukončení realizace akce. Nejpozději měsíc po ukončení realizace akce se příjemce dotace stane vlastníkem předmětu podpory“. V bodě e) téhož ustanovení bylo uvedeno, že „termín pro ukončení realizace akce se stanovuje na 18.9.2013“.

Právě citovaná ustanovení rozhodnutí o poskytnutí dotace a základních podmínek poskytnutí dotace nepřipouštějí jiný výklad, než ke kterému dospěl žalovaný.

Předmětem závazku žalobkyně bylo vybudovat „systém odděleného sběru v obci Sadov o celkové projektované kapacitě 69,000 t/rok včetně následného provozu“. Závazek měl být splněn do 18.9.2013 s tím, že závazek bude naplňován po dobu 5 let po 18.9.2013. Vyplyvá tak zejména ze slov „po dobu 5 let od ukončení realizace akce“ a „termín pro ukončení realizace akce se stanovuje na 18.9.2013“. Tudíž to, co mělo být zrealizováno, mělo být udržováno po dobu pěti let. Současně tak lze dovodit i ze skutečnosti, že se žalobkyně zavázala po dobu 5 let udržovat projektovanou kapacitu 69,000 tun „za rok“.

Závazek žalobkyně byl tedy zcela jednoznačný.

Nic neumožňuje dospět k závěru zastávanému žalobkyní, tj. že její povinností bylo nakoupit stanovený počet kompostérů do 18.9.2013, během pěti let zajistit *systém odděleného sběru v obci Sadov o celkové projektované kapacitě 69,000 t/rok*“ a tento udržovat po dobu dalších pěti let.

Nebyly zde tedy dva možné výklady rozhodnutí o poskytnutí dotace a základních podmínek poskytnutí dotace, které by si vzájemně konkurovaly. Žalobkyně se tak nemůže úspěšně dovolávat neexistujícího pro ní výhodnějšího výkladu těchto listin.

Zákonnost napadených rozhodnutí nejsou jakkoli způsobilé prokázat námitky žalobkyně o tom, že po 18.9.2013 docházelo k postupnému rozdávání kompostérů, čemuž měl předcházet dlouhotrvající přesvědčovací proces, že občané nemají povinnost uzavřít smlouvu o výpůjčce, k datu 21.7.2014 bylo zapůjčeno 176 ks kompostérů a došlo k postupnému omezování vzniku. Je tomu tak pro to, že se žalobkyně zavázala vybudovat *„systém odděleného sběru v obci Sadov o celkové projektované kapacitě 69,000 t/rok včetně následného provozu“* ke dni 18.9.2013, k čemuž nedošlo. Tento závěr nemůže být následným chováním žalobkyně či kohokoli jiného vyvrácen.

B.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15.8.2012, č.j. 1 Afs 15/2012-38 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), uvedl: *„Z judikatury Soudního dvora k uvedeným předpisům plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, Sviluppo Italia Basilicata proti Komisi, C-414/08, Sb. rozh., s. I-2559, body 102 a 107). Zásady legitimního očekávání se tak nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy (rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 3. 2008, Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další, spojené věci C-383/06 až C-385/06, Sb. rozh. s. I-1561, bod 56). Soudní dvůr proto neshledal, že by došlo k zásahu do zásady legitimního očekávání ani v případě, v němž příslušný vnitrostátní orgán nemohl v okamžiku, kdy rozhodl o poskytnutí pomoci, nevědět, že příjemce nedodržel pravidla pro zadávání veřejných zakázek, neboť vybral poskytovatele pověřeného uskutečněním operace financované z této pomoci ještě před tím, než mu byla pomoc poskytnuta (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 12. 2011, Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre, C-465/10). Samotná skutečnost, že v nynějším případě byli poskytovatelé dotací v době, kdy o jejich poskytnutí stěžovateli rozhodovali, obeznámeni s tím, jakým způsobem zadal zakázku na realizaci Projektu, tedy neznamená, že by se stěžovatel mohl v řízení o porušení rozpočtové kázně úspěšně dovolávat zásady legitimního očekávání. Stěžovateli se nedostalo žádných konkrétních ujištění ze strany poskytovatelů dotací (tj. MŽP a SFDI) ohledně souladu jeho postupu při zadávání předmětné veřejné zakázky se zákonem.*

Stěžovatel se svým postupem navíc dopustil zjevného porušení zákona o veřejných zakázkách“.

Na podkladě závěrů, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud, je nezbytné ve vztahu k žalobkyni uvést, že z ničeho jednak nevyplývá, že by mu byla poskytnuta konkrétní ujištění o tom, že její povinností bylo „*nakoupit stanovený počet kompostérů do 18.9.2013, během pěti let zajistit systém odděleného sběru v obci Sadov o celkové projektované kapacitě 69,000 t/rok“ a tento udržovat po dobu dalších pěti let“*, jednak, i pokud by se takového ujištění žalobkyni dostalo, nebylo by takové ujištění jsou v souladu s právními předpisy.

Předně je nezbytné uvést, že kontrolní protokol v části označené slovy „*stručný popis kontroly*“ obsahoval slova „*Kontrola skutečného stavu dodávky kompostérů*“. Kontrolní protokol neobsahuje žádný výklad rozhodnutí o poskytnutí dotace ani základních podmínek poskytnutí dotace. Krom vyplnění slov „ano/ne“ ve formulářovém vzoru kontrolního protokolu, bylo až v části označené „*7. Komentář*“ uvedeno: „*Dne 9.9.2013 byla provedena dodávka kompostérů, které budou předány k využití obyvatelům obce. Byly předloženy předávací protokoly k jednotlivým dodávkám. Kontrolovaný předmět kontroly je v souladu se smlouvou i předloženými fakturami*“.

Z kontrolního protokolu tedy nevyplývá, že by žalobkyni bylo poskytnuto jakékoli ujištění o výkladu rozhodnutí o poskytnutí dotace ani základních podmínek poskytnutí dotace. Jak vyplývá z předmětu kontroly, byla tato zaměřena pouze na kontrolu skutečného stavu dodávky kompostéru nikoli na kontrolu realizace celého projektu. Tomu odpovídá i text uvedený v části označené „*7. Komentář*“. Je zde uvedeno, že „*kontrolovaný předmět kontroly je v souladu se smlouvou*“, tj. k dodávce kompostérů k 9.9.2013 došlo. Současně nelze přehlédnout, že je zde uvedeno, že „*kompostéry, budou předány k využití obyvatelům obce*“. Bylo tedy počítáno s tím, že nákupem kompostérů realizace nekončí, je třeba ještě předání kompostérů obyvatelům obce.

Žalobkyně tak nemohla nabýt legitimního očekávání o správnosti jí uváděného výkladu rozhodnutí o poskytnutí dotace a základních podmínek poskytnutí dotace.

Nad rámec právě uvedeného je nezbytné uvést, že i pokud by se takového ujištění žalobkyni dostalo, nebylo by takové ujištění v souladu s právními předpisy.

Jak již bylo uvedeno v bodě A. odůvodnění tohoto rozsudku, výklad rozhodnutí o poskytnutí dotace a základních podmínek poskytnutí dotace byl zcela jednoznačný. Nepřipouštěl výklad zastávaný žalobkyní. Pokud by byla žalobkyně kontrolními pracovníky ujišťována o správnosti jí zastávaného výkladu, bylo by toto ujištění v rozporu s právními předpisy. Kontrolní pracovníci totiž nejsou oprávněni měnit text smlouvy a jejich ujištění by bylo ve své podstatě návodem k porušení rozhodnutí o poskytnutí dotace a základních podmínek poskytnutí dotace, tj. k porušení rozpočtových pravidel. Takové jednání by nemohlo být považováno za jednání zákonné.

V.

Rozhodnutí soudu

Soud neshledal žádný ze žalobkyní uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

Soud neprovedl žádný z žalobkyní navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 31. května 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová